

[Finansministeren.]

stemænd, og at det derfor i det lange løb kan virke lidt ejendommeligt for stats-tjenestemændene, at man vil bekæmpe deres pensionsform, samtidig med at man selv søger at opnå samme goder. Det, vi mener skal finde sted, er en tilpasning af den pensionsform, vi har for statstjenestemændene, til den kommende pensionsform for landets øvrige befolkning, og jeg tror, at problemet lagt op på den måde ikke vil møde stærk modstand hos tjenestemandorganisationerne eller tjenestemændene i det hele taget. Jeg tror, vi herinde har en væsentlig opgave i at forklare befolkningen, at det forholder sig således, idet vel i og for sig ingen af os er tjent med, at der bliver skabt en kløft mellem tjenestemændene og den øvrige befolkning.

Og det andet, jeg vil sige, er, at det, der her er foreslået, netop er et forsøg på at tilpasse sig en sådan kommende udvikling. For hvad er det, der i realiteten finder sted? Det er jo, at tjenestemændene fremover får en pension, som stort set kan siges at svare til den folkepension, som andre her i landet kan få, og som tjenestemændene også deltager i finansieringen af over skatterne og folkepensionsbidraget, og herudover får en særlig tjenestemandspension, som de selv bidrager til med nogle procenter, der her er fastsat til 4 pct. af den fulde løn, og som staten, hvilket jo i øvrigt er rimeligt, også bidrager til som arbejdsgiver.

Må jeg så til sidst om dette spørgsmål sige det meget vigtige, at jeg ikke tror, som måske mange gør, når de diskuterer pensionsspørgsmål, at der er store beløb at spare her. Naturligvis er der et beløb at spare derved, at tjenestemanden overgår til at blive pensionist senere, end han gør nu, og det er noget, vi har foreslået samtidig; men jeg tror som sagt ikke, at der er store beløb at spare, skønt det vist er den opfattelse, der ligger bag disse stærke ønsker om, at alle nu skal have ensartet pension og vi nu skal have færre tjenestemænd, idet det jo er en almindelig opfattelse, at der herigennem kunne spares betydelige beløb. Jeg finder, at det er betænkeligt at give befolkningen den opfattelse. Men derfor kan man godt have det ønske, at knap så mange skal tjenestemandsansættes som hidtil, og dette har også været drøftet i kom-

missionen. Jeg har forstået, at både det ærede medlem hr. Henry Christensen og det ærede medlem hr. Niels Andersen gerne havde set, at man var nået længere med hensyn til dette spørgsmål. Hertil er så kun at svare, at det havde vel mange andre også gerne set, men det har rent faktisk ikke været muligt at nå længere, og det ved det ærede medlem godt, fordi forholdene, som jeg allerede sagde i min fremsættelsestale, er meget forskellige for de forskellige områder. Når der nu er givet tilsagn om, at der nedsættes et udvalg, hvori dette skal drøftes nærmere, så skulle der vel også være mulighed for, selv om man ikke er nået længere, at partiet venstre vil tage sin stilling på dette felt op til overvejelse. Jeg havde indtryk af, at når det ærede medlem spurgte mig om, hvem dette udvalg skulle bestå af, hvordan det skulle nedsættes og lignende, måtte dette kunne tages som udtryk for, at man var forhandlingsvillig på dette punkt.

I denne forbindelse vil det være værd at gøre opmærksom på, at der rent faktisk eller praktisk talt ikke foreslås mange nye tjenestemandstillinger i forbindelse med disse lovforslag. Heri ligger i sig selv en vis tilkendegivelse af tankegangen om, at det gælder ikke om uden videre at få flere tjenestemænd. Men man synes ofte at overse, at spørgsmålet om antallet af tjenestemænd og om, hvor mange der er beskæftiget inden for det offentlige, ikke er et spørgsmål om antallet på normerings- og tjenestemandsløve, men at det er et spørgsmål om de opgaver, man pålægger det offentlige at varetage. Det er i denne forbindelse, jeg beder de ærede medlemmer hr. Henry Christensen og hr. Baagø nærmere motivere deres modstand mod et par af de normeringer, der skal finde sted.

Der var her bl. a. tale om chefen for det økonomiske sekretariat. Det ærede medlem hr. Baagø må have overset, at stillingen som departementschef for det økonomiske sekretariat foreslås normeret under finansministeriet, hvilket netop er udtryk for en særdeles smidig ordning, der ikke forudsætter, at tjenestemandstillingen skal være besat, undtagen når det er ønskeligt, at lederen af det økonomiske sekretariat er departementschef. Derfor kunne det ærede medlem hr. Baagø og hans parti og for